

גיליון מס' 1705 * י' באב תש"ס * 11 באוגוסט 2000 * כפר הנשיא

**יש רק זמן אחד שבו
חיוני 'להתעורר'
והזמן הזה הוא
ע כ ש י !!!**

מתוך 'ספר ההוראות הקטן של בודהה' מאת: ג'ק קורנפילד

*** * * * ***

שבוע טוב לכולם (כן גם לרב עובדיה - שיהיה בריא).
השבוע שוב תפח קצת העלון ומה שאתם תוכלו לקרוא
בו הפעם זה סוד כמוס לפרה ולסוס.

שבת שלום וביי.

נ, טוב, אני לא אשאיר אתכם במתח
ולהלן כתבותינו מהשטח:
שיר מקסים פרי עטה של שלומית ל' לכבוד יום הנישואין ה-50 של הוריה, אנגה מספרת קצת
על ה'דתות' שעברנו וראינו בקבוק ולאלן א' בקשה מדיירי שכונת ה'חרמון'.
דוד טל - מבקר הפנים שלנו מדווח על מה שהיה ומה שהיה רוצה שיהיה, נתן טל (לעומת
זאת) מפרסם הכחשה על מה שהיה ומירה ג' וסמדר מ' (ממח' הרווחה) מסכמות את הסדנאות
של השנה לשנוי.
לקנח מרשם, מה זה טעים, של עוגת מוס מיוחדת, רשימת ספרים חדשים על המדף וספור לכל
המשפחה.

שבת שלום ומנוחה
מחר וגם מחרתיים הבריכה עדיין פתוחה
צאו וקחו אתכם אבטיח מלון ואת כל המשפחה
ושתבוא על כולכם הטובה והברכה.

להתראות בשבוע הבא - שבת שלום
דליה - בשם המערכת.

ימי הולדת

13/8 אילנה וולר
טוטסי עמר

גילה דוארי	
14/8	אמיר נמנוב
15/8	צביה קוניגיס דור מעין ליה מדר (נכדה)
16/8	רקפת בנדה איילת מרום יסמין בכר
17/8	נועה זיגדון (נכדה-ניצן) לי קולקר (נכדה-הדר)
19/8	שרה מרקוסון דריה בלגורי חן קורנבליט ידידיה דוארי (נכד)
20/8	אסף סולומון שרון גולדברג אורלי טלברג

ימי נישואין

13/8	לינה ונתן אפשטיין
14/8	יונה ואורן פרלסון
15/8	מימי וניר פרלסון איריס ויוחאי וולפין
17/8	צביה ויוסי כץ אביבה ובני גולדברג נטע ויוני ליפשיץ
18/8	ג'ויס ורוי אב ג'נין ופלוא מרקוסון
19/8	דינה ומרדכי ברור אביגיל ואמנון שושני

האנשים עייפים. המזגנים עובדים שעות נוספות. מים בהקצבה. אומרים שיש כאן עצים שנפלים מחוסר מים. הכנסת יצאה לפגרה -תודה לאל.

אצל הדור הצעיר, ההכנות למחנן בעיצומן. התלונות מלווים ומזדרכים ע"י בני הנעורון והנעורים, מה שכבר הפך מסורת של שנים. מקום המחנן: מתחת למשק הילדים. יתקיים בשבוע הקרוב, למשך שבוע.

מזל וכיף שיש לנו את הברכה, אותה אנחנו עדיין מתפעלים. מזל שיש לנו את הרולד כמתפעל בריכה. וגבי שאיכפת לה. רוצה לציין לשבח את בוב הארט עוזר בכיר לתפעול הברכה, שקיץ אחר קיץ, מידי בקר הוא שם, לנקות ולסנן את מימי הברכה. אפשר לסמוך על בוב שיבוא כל בוקר באותה שעה, הוא גם דואג אם לא מופיע אחד מהשוחים הקבועים, ושם לב להתקדמות ושיפורים, תודה בוב. חשוב לנו שאתה שם. המקום הזה הוא פונקציונלי משעות הבוקר המאוד מוקדמות, אזי באים המיטיבים לשחות "לעשות בריכות", ממשיכים מיטיבי התעמלות המים בהדרכת לן ו', ממשיכים חברים ספורטיביים למיניהם. ובערב סוגרות את הברכה משפחות הבאות לסעוד את ארוחת הערב שלהם, ליד המים. אז יש לנו איכות חיים, בכל זאת.

יש ולעיתים צצה בעיה עם איזו משפחה מהמלון, כמו שהיה לנו גם השבוע. אורחים שמשלמים לילה במלון וחושבים שכולם כאן צריכים לשרת אותם בשל כך, וכל הזמן. "למה אתה שוחה עכשיו, ואני לא יכולה" שואלת אורחת (בשעה 8.00 בבקר) חבר משק, שמספר לה שאין עכשיו מציל, והברכה תהיה פתוחה לקהל רק משעה 9.00. מחדר 17, ממש הציקו לנו השבוע. אך אליבא דה טיפלה בנושא ביד רמה.

אגב, ארוחת ערב. אז בבית פרלסון - ערב אחד בשבוע, עדיין מכינים ממיטב האוכל הצמחוני, ומגיישים אותו למזמינים מראש, ולכאלה שגם לא. בנאמנות, וכמעט במקצועיות רג'י מקבלת הזמנות, וג'יסון מאחורי הסירים מבצע. נראה שחברים מעונינים לצאת בערב, לאכול בחברותא, במקום נעים, טעים ובמחיר השווה לכל נפש. בשבוע האחרון כבר סעדו את ליבם 32 איש בערב אחד. יוזמה נאה. אז למה שבביתים אחרים לא יקומו בעתיד עוד "מסעדות" - אפילו כמקורות פרנסה... משהו כמו: "על האש", פיצריה, CHIPS & FISH, COFFEE BAR אוכל איטלקי, צרפתי, סיני, הכל פתוח והרשות נתונה. בחדר האוכל המחשב עושה נפלאות, הגולם קם על יצרו, ומוסיף לנו למחיר אגורה על כל ארוחה שאנחנו משלמים לענף המזון. אם לא שמתם לב, אז תשימו. עשיתי חשבון גס, חבר שאוכל רק ארוחת צהריים כל יום במשך שנה, הענף ירויח ממני כ-36.00 ש"ח. ככה סתם. תוסיפו ארוחת בקר יום יום, תכפילו במספר האוכלים ותעשו חשבון. אומרים לי שזו בעיה של המחשב, ושאיף אחד לא מבין אותו. גם למחשבים יש מה למרר!

ליד שולחן ארוחת הבוקר, התלונן משהו, שמאז שהוכשר חדר האוכל, הפסיקו להגיש לחם לבן. והוא כועס. שבועם אין לו ברירה אלא לאכול לחמניות.

"נכון" אומרת מישהי אחרת, יש לי את אותה הבעיה. "תכתבי שאנשים כאן מיואשים", -"ממה"? "פשוט מיואשים, ותאמיני לי, יש להם סיבות טובות".

עוד מהנעשה בחדר האוכל. אנחנו ערים ונהנים לשמע צחוקם ושמחתם של ילדים קטנים. הילדים מתרוצצים בשטח הענק של חדר האוכל ומתרועעים עם חברים. נזכרנו בזמנים, שלא הורשינו להכניס ילדים לחדר האוכל. היו כבר אז, כמה החלטות מאוד משונות.

לוטן מזרחי נסע עם בני משפחתו לחגוג את בר-המצווה שלו בכותל. האושר והשמחה כבר נראו על פני כל המשפחה עוד טרם יצאו לדרך.

אלה פינק, התגייסה. בשעה טובה ילדה. ושהיה לך כיף וסיפוק.

שילו איילון שוב בחדשות, שובר שיאים הבחור. את מי הוא ניצח, איזה שיא הוא עשה בדיוק, לא הצלחתי לקבל את האינפורמציה עד כה, אז תשאלו את ההורים הגאים, אני בטוחה שישמחו לספר לכם.

עפרי ווגנר לקחה הפעם חלק בהופעות של ימי המוסיקה שבכפר בלום, היא ניגנה באנסמבל, יצירה של מוצרט. קטונתי מלהבין בדברים הגדולים האלה. אבל הבנתי שזה כבר ממש מראה על משהו. הכבוד והיקר לך עפרי. עוד הביאה כבוד לעצמה ולכולנו, מירית מזרחי שהופיעה גם היא על הבימה בשירה עם מקהלת ילדי הגליל העליון. איזה ילדים, הה? ממש נחת. גם כאן יש בוודאי הורים גאים, שיוכלו לפרט למעוניינים.

בוב ווינו עוזר לנו לחדש ימינו כקדם. הוא פותח לנו שוב את דלתות מועדון ה-30+. אז לפעמים ניתן כן קצת לחזור אחורה? תודה בוב! והלוואי וגם נרגיש כולנו הפעם, לפחות כמו שהרגשנו אז.

באבוקדו סיימו לקטוף את הליצי. "היבול היה באיכות, בכמות, ובמחיר - מעל לצפוי" אומר/צועק דני פ. ומאשרים אחריו דובי ונורמן. עוד הם סיפרו, שהוכשרה קרקע של 40 דונם חדשים, לנטיעת עוד אבוקדו מזנים שונים. מי מכשיר? אני שואלת. מי נטע? אני מקשה. מישוהו! עונים לי.

בשטחי צמחי מרפא, מסיימים השבוע את הגידולים. זוכרים כמה גאים היינו לגדל "אורגני"? ובכן, ברגעים אלה ממש, מוציאים את השורשים מהשטח האחרון. "רגע" אני אומרת. "אז איך אנחנו ממשיכים להכין/למכור צמחי מרפא? מאיפה?"

-איך שלא תקראו לזה, זהו גם סוף עידן השלחין (בית) בכפר הנשיא. להרולד זה כואב בלב! גם לנו.

מישהו אמר לי: תכתבי שמשפחת שקד עזבה את הקיבוץ. - מי? אה כן. חבל!

כדאי לכם לשוטט באתרי האינטרנט, מוסרת לכם רות נאי. לכפר הנשיא יש 5 אתרים באינטרנט. וואו.

שאלתי את צילה בן רשף, מה היא בדיוק עושה. ובכן למי שלא בדיוק יודע, צילה עובדת במחלקה לחינוך הבלתי פורמלי במועצה. היא מארגנת פעילויות לגילאי בי"ס יסודי. ביקשתי דוגמאות, אז הנה שתיים. לפני שבוע אורגן יום של מפגש אומנויות. "טעימות באומנות" לילדי די-י: קולנוע, תיאטרון, מוסיקה, מחול. היה מאוד מוצלח. האומנים נהנו אף הם, וצינו לשבח את ילדי הגליל, שהם קהל נפלא ותענוג היה להופיע לפניהם.

בשבוע הקרוב מאורגן יום בטבע לכיתות א' ב' ג' בחוף האבוקדו שליד קיבוץ שדה נחמיה. קוראים ליום הזה: ענק הירדן.

ולסיום ראוי לציין, שמתוכו של עם ישראל שאמור היה להיות אור לגויים, קם לנו רב, נביא שקר, נביא זעם, בחר בתשובה הנכונה. ונותרנו בתחילת שבוע זה פעורי פה, לשמוע את "גאון הדור" מתייחס לשואה. ולא עזרו כל פרשני הפירושים, כי כמו שנאמר. כשאידיו אחד זורק אבן, ארבעים חכמים לא יוכלו להזיזה.

כמה זה כואב כשהאידיוט הזה הוא משלנו. -אם נרצה או לא נרצה. גם נשיא חדש בחרה לנו השבוע הכנסת שלא יצאה לפגרה בזמן. מה לעשות? אמר מי שאמר: פני האומה כפני מנהיגיה.

שיהיה רק טוב!!! ושלום! ושבת שלום.

שושנה שרקי

לפני כמעט שנתיים כתבתי מילים ב'דברי' על הכוונה של מתכנני שכונת החרמון - ובמיוחד של חברנו מיכאל דוארי ז"ל - לא לקלקל את מראה השכונה ע"י הצבת פריטי ציוד שונים על גגות הבתים. ישנם כמה דיירים שענו לבקשתי בחיוב - לאחרים כנראה העניין פחות חשוב ומראה המקום המיוחד שלנו סבל כתוצאה מכך. יש לזכור שזאת השכונה היחידה בכפר הנשיא שגגותיה חשופים למבט מלמעלה, בגלל צורת הגושים כמו מדרגות שורדות על פני הגבעה.

אנו עומדים בפני הטרדה ויזואלית אפשרית חדשה - התקנת צלחות ללווין yes בבתים של השכונה. לכן זה הזמן לבקש מכל תושב השכונה שהזמין צלחת yes לעשות את המקסימום כדי להשפיע על מתקני הצלחות להקטין את ההטרדה למינימום.

בהצלחה - אלן

נזכור את יקירנו

י"ז באב תש"ט (1959) - מר יהודה ברנשטיין

"לא להאמין" אמר החבר ליד שולחן ארוחת הבוקר, "כיסו את אדמת הגינות ליד בניין הכנסת ביריעות פלסטיק כדי שיהיה מותר לשתול פרחים חדשים בשנת השמיטה, כך על כל פנים טוען אלכס אנסקי בגלל צה"ל, אני לא יכול לסבול את הדתיים האלה". חייכתי לעצמי, ונזכרתי בדת "הבונים" בשנים עברו. מי זכור שהיה אסור לחברות "הבונים" להשתמש באיפור?

ללבוש גרבי משי?

לרקוד ריקודי סלון?

ובהכשרה כל מי שקיבל חבילת דברים טובים מההורים, היה חייב לחלק אותה בין כל החברים. כשהגענו להתיישבות, היה אסור לילדים להכנס לחדר האוכל - הרי כבר אכלו ארוחת ערב (בשעה ארבע בבית הילדים). אפילו בליל הסדר לא השתתפו.

ומי זכור ש"אצל רודה" קיבלנו חפיסת סבון פעם בחודש, משחת שיניים (נדמה לי) פעם בחודשיים. באותה תקופה, קיבלתי מגרמניה כמה סדינים וציפיות (שההורים השאירו אצל

ידידים לפני שנשלחו למחנות), בלי להניד עפעף מסרתי אותם למחסן לשימוש הכלל. ולא אכנס ל"דת הלינה המשותפת" (שבדרך אגב הייתי תומכת נלהבת בה). לא אגיד שאני מתלהבת מכל השינויים המתרחשים (ויתרחשו) בקיבוצנו האהוב, אבל אולי אפשר לקרוא לנו בסוף התהליך "קיבוץ רפורמי"?

אננה

סיכום סדנאות בכפר הנשיא

במהלך חודש יוני (או ליתר דיוק בין ה - 2.6 ל - 2.7) התקיים בכפר הנשיא מהלך של סדנאות - "שנה לשינוי". השתתפו כ - 60 חברים ב - 4 סדנאות. 2 הסדנאות הראשונות היו יותר "סוערות" וצבועות בצבעים עזים יותר והשתיים האחרונות התנהלו באווירה פחות טעונה. יחד עם זאת, ביטויי ההתנגדות גם אם היו חריפים בעצמתם לא אפיינו את המהלך כולו. שענה כנראה על צורך לחברים רבים. הביטויים הכלליים של רוב המשתתפים, היו של שביעות רצון מעצם ההזדמנות למפגש ולשמיעת אחרים כמו גם להשמיע את דבריהם. התחושה הטובה באה לביטוי גם בכך שעוד חברים רצו להשתתף ולסדנא האחרונה הצטרפו גם חברים שלא פנו בשלב הראשון. לשני המפגשים שתכננו מראש שמחנו להוסיף עוד שניים. התוצאות החיוביות באו לביטוי כבר אחרי המפגש הראשון, פחות פניות של חברים לממלאי תפקידים עם הטענה ש: "אין עם מי לדבר" (שלפני כן היתה כמעט יומיומית). מטבע הדברים, מהלך חברתי כזה חושף את ההנהלה לביקורת ומושך אש. לכן, היוזמה והנכונות של ההנהלה להוביל מהלך כזה מהוות צעד אמיץ וראוי להערכה. חשוב כמובן להתייחס לנושאים מרכזיים שעלו מן המפגשים כבעייתיים או טעוני שינוי.

השינוי: היבטים רגשיים והיבטים מעשיים. מתוך ריכוז האמירות בכל המפגשים עולה בברור ההפרדה בין ההיבט הרגשי להיבט הפרקטי. רוב החברים אומרים כי הם מסתדרים, כי מצבם טוב יותר, פתרו בעיות של חוב, חשים יותר שליטה במצבם הכלכלי וכו'. המשרם

ישנם גם מעטים מאוד שמצבם שונה - וזה מחייב כמובן התייחסות ספציפית. יחד עם זאת חברים רבים ובעיקר מהוותיקים ביטאו תחושות של כאב וצער, חשים שאבדו משהו משמעותי ובעל ערך בחייהם. גם אם הם מסתדרים ומתארגנים הרי התחושה של "לא לילד הזה התפללנו" - משותפת. נשמעו גם קולות רבים של חברים צעירים יותר שיכלו לומר להם: מה שהיה עבורכם יפה וצודק, בהחלט לא היה כזה עבורנו. אנו חווים אי שוויון והיעדר שליטה בחיינו דווקא בקיבוץ "הישן והטוב". בלטה במפגשים תחושת האהבה והקשר למקום שבטאו חברים - מכל הגילים. רוב החברים התייחסו גם לרצון שלהם שתמשך עשייה תרבותית משותפת ושתתקיים סולידריות ואכפתיות בין החברים.

צורך בתקשורת ישירה, הקשבה. היו אמירות ברורות של שריטה ושל יעל על לקיחת אחריות של כל אחד מחברי ההנהלה לשינוי ולשיפור בתחום זה. אפשר להשתמש בדבריה של יעל: אנחנו משמשים סדן טוב לכעסי הציבור, אך זה לא אומר שאין מה לשנות בהתנהגות שלנו.

ל.

המפעל הוזכר בדברי רבים כמשענת כלכלית מרכזית. רק במפגש אחד, וע"י מעט חברים עלו תחושות קשות סביב הטבות ייחודיות לעובדים ודרכי קבלת החלטות שמסתייגים מהם.

היבטים על "רווחה".

יש צורך בערנות וב"יד על הדופק" לגבי נושאים של : תעסוקה ומשאבי אנוש שהועלתה בעייתיות סביבם, או נושאי שכר ובריאות נקודתיים.

סיכמו סמדר ומירה

לכבוד מנהל מפעל/מרכז משק

שלום רב,

מצ"ב הודעתנו הדחופה של נתן טל מזכיר התק"מ.

איגוד התעשייה הקיבוצית מגנה בחריפות את ההודעה שהתפרסמה בעיתונים ובדעה שיש מקום להידברות בכל נושא, אך בוודאי לא לחרם. איגוד התעשייה הקיבוצית

הנדון: הכחשה חריפה

במספר עיתונים התפרסמה ידיעה, שממנה ניתן להבין כאילו התק"מ קורא להחרים מוצרים עם הכשר בד"צ.

ברצוני להכחיש ידיעה זו מכל וכל. אני רוצה לקבוע חד משמעית כי בשום מוסד מוסמך של התק"מ, לא התקיים דיון בנושא זה ומכאן גם, שלא יכולה הייתה להתקבל שום החלטה בנדון. הגורם התק"מי שהפיץ את הידיעה, לא היה מוסמך לעשות זאת ולא הוסמך על ידי או ע"י גורם אחר בתנועה לעשות כן. כל שאני יכול לקבוע, נכון לעכשיו, כי הוא פעל על פי שיקול דעתו הפרטית בלבד, ללא סמכות ורשות.

אישית, אני רואה בחומרה רבה הפצת ידיעות מאין אלה. הן אינן מועילות במאומה ורק מלבות אש של מתחים, שנאה ופרוד בקרב העם.

בברכה,

נתן טל

מזכיר התנועה הקיבוצית המאוחדת (התק"מ)

עם פטירתו הפתאומית של מייקל כהן ז"ל, נוצר מצב של נתק, חוסר רציפות, ואף חוסר ודאות לגבי המשך פעילותה של ועדת ביקורת בכפר הנשיא.

- אמנם אני - כמבקר הפנימי משתדל להמשיך בעבודה באמצעות קשר ישיר עם בעלי התפקידים הנבחרים, ואולם אין זה תקין ובוודאי שלא יכול להמשיך לאורך זמן. מייקל כהן ז"ל, כדמוקרט ובעל מידת אחריות רבה, הסכים להמשיך ולתפקד עד לבחירתה של ועדת ביקורת חדשה, תהליך אשר מתמהמה מזה זמן רב. מכאן שבבקשתי הראשונה היא כי תעשה פעולה לבחירתה של ועדת ביקורת חדשה וזאת למרות הקשיים במציאת חברים שיהיו מוכנים להבחר לכך. בנוסף החלטתי לכתוב סקירה על כל שנעשה עד כה, כך שיועבר לחברים לפחות בתמצית, מסר ברור, מה עשתה הביקורת בכפר הנשיא בשנתיים בהן היא עובדת.
1. מבוא: סקירה זו מיועדת לפרוש בפני החברים את הנושאים שבוקרו ובנוסף לכך את התועלות שהופקו, הן הישירות בתחום הנושאים שבוקרו והן העקיפות בנושאים שוטפים נוספים או בקשות מיוחדות.
 2. מאז מחצית 1998 ועד כה נבדקו ארבעה נושאי ביקורת מלאים ואלו הם עפ"י הסדר הכרונולוגי:
 - א. המבנה הארגוני.
 - ב. מערך השרותים הטכניים.
 - ג. רכש וקניינות.
 - ד. הבקורות הפנימיות (עדיין לא נידון).

בשניים מן הנושאים (ב', ג') הוגשו דוחות מעקב אשר בדקו את מידת יישום ההמלצות שנתקבלו. דוחות אלו הוגשו רק בפני בעלי התפקידים וועדת הביקורת כדי לוודא שהיישום אכן מבוצע.

בנוסף הוגש, עפ"י בקשת הנהלת הקהילה דו"ח בדיקה בנושא הקשור לבניה פרטית. כמו כן הוגשו מספר חוות דעת נקודתיות עפ"י בקשת יו"ר ועדת הביקורת לגבי תקינות הליכים במערכת קבלת ההחלטות בקיבוץ. וכמובן מתקיימת כל הזמן מערכת בלתי פורמלית של התייעצות בין בעלי התפקידים לבין המבקר כדי לוודא שבנושאים בעייתיים לא תתרחש "ירידה לבנקט" בכל הנוגע לתקינות ההליכים, ופרשנות החלטות, ואופן תפקוד המוסדות השונים.

3. מהי מידת התועלת והאפקטיביות? שאלה זו צריכה להיות אולי מופנית לבעלי התפקידים, אשר באופן טבעי הם המבוקרים הראשיים ואמורים להפיק את התועלת במובן של שיפור תהליכים, תיקון ליקויים, ושמירה על מנהל תקין, וגם מניעת סיכונים יתר במערכות השונות. בכל הצניעות אוכל להעריך שהביקורת בכפר הנשיא אכן תורמת תרומה משמעותית לתקינות הניהול. צריך לזכור גם שעצם קיומה של הביקורת מהווה תזכורת מתמדת שיש לבחון כל מעשה או מחדל האם הם עומדים במבחני סבירות השיקולים, תקינות התהליכים, חוקיות, התאמה לתקנון והחלטות וכו'. יתכן שיש חברים שציפו לראות יותר "דם" בדוחות הביקורת. סגנון הביקורת הוא מאופק מטבעו ואינו מתלהם, ועם זאת לעיתים הביקורת גם מזימה שמועות שווא או תחושות בלתי מבוססות, ובכך מאפשרת ניקוי אווירה ויכולת עבודה לבעלי התפקידים. כעדות המוחשית ביותר לתועלתה של הביקורת אוכל לציין את מהלך הכניסה לנהל רכש וקניינות חדש. מהלך זה החל למעשה בעקבות דו"ח הביקורת שהוגש בנושא. אוכל כאן לציין לשבח של קיבוץ כפר הנשיא שבמקום להסתפק ביישום המלצות הביקורת "תפס את השור בקרניו" והחליט להתלבש על הנושא ביסודיות.

4. קבילות חברים: יש נושא אשר בכפר הנשיא ואינו בא לידי ביטוי והוא קבילות חברים. בקיבוצים אחרים המפעילים ביקורת משמש המבקר כתובת ומעין ערוץ נוסף המאפשר, הן לחברים, והן לבעלי התפקידים לבקש בדיקה בנושא מסוים.
5. ומה הלאה? כעת מוגש הדו"ח הסופי בנושא "הבקורות הפנימיות". הדו"ח יהיה בפורום של בעלי התפקידים, הן הנבחרים והן הפונקציונרים המעורבים בנושא, במטרה להגישו לאספת החברים (או למועצה).
6. לסיכום: לא אוכל שלא להתייחס שוב לתרומתו הייחודית של מייקל כהן ז"ל לעיצוב פניה של הביקורת הפנימית בכפר הנשיא, ולהביע תקווה שתיבחר בהקדם ועדת ביקורת חדשה אשר תאפשר המשכיות, אולי תוך דגשים שונים לפעולה חשובה זו.

בברכה,

דוד טל
מבקר פנים

סוף שבוע של כמעט סוף הקיץ.

סוף שבוע גדוש הפתעות, חגיגות והנאות
יתקיים בקיבוץ בתאריך 9/15-16
לא כדאי לפספס, אז שריינו לכם את סוף השבוע הזה.

הצוות המארגן

עוגת מוס שוקולד / מתוך עיתון "לאשה" / קובי טוביאנו - שף.

גרסה מעודנת של מוס שוקולד חלב בארומת קפה, עשוי על בסיס של פירורי עוגיות וללא שמץ ג'לטין.

המרכיבים: (לתבנית קפיץ בקוטר 26 ס"מ):
לבסיס 200: גרם עוגיות שוקולד צ'יפס או עוגיות שוקולד 50.
גרם חמאה, מומסת.
 $\frac{1}{2}$ כוס פקאנים קלויים, קצוצים גס.
למוס 300: גרם שוקולד חלב, חתוך לקוביות.
 $\frac{1}{2}$ 2 כוסות (625 מ"ל) שמנת מתוקה
2. כפיות קפה נמס
3. כפות ליקר קפה "קלואה" (או אחר)
5. חלמונים.
להגשה: אבקת קפה אספרסו או קפה שחור

ההכנה:

1. הבסיס: מרסקים את העוגיות במעבד מזון, עד שנוצרים פירורים קטנים. מעבירים לקערה. מוסיפים את החמאה והאגוזים ומערבבים היטב. מעבירים לתבנית, מהדקים לתחתית ומאחסנים במקרר או במקפיא ל-15-20 דקות.
2. שמים את השוקולד בקערה עמוקה. מחממים $\frac{1}{2}$ כוס מהשמנת בסיר קטן ומביאים לרתיחה. יוצקים על השוקולד ומערבבים עד שכולו נמס ולא נותרים גושים. מניחים לצינון בטמפרטורת החדר.
3. מקציפים את שארית השמנת לקצפת יציבה ומאחסנים במקרר. בינתיים ממיסים את אבקת הקפה בליקר ומערבבים היטב. מקציפים את החלמונים עד שנוצרת קציפה אוורירית ובהירה, מוסיפים את הליקר ומערבבים. מוסיפים מעט מהקציפה לשוקולד המומס ומערבבים בתנועת קיפול. מקפלים פנימה את שאר הקציפה ומערבבים בתנועת קיפול זהירות. יוצקים את המוס מעל בסיס הפירורים, מצפים בניילון צמזם ומאחסנים במקפיא ל-8 שעות לפחות. לפני ההגשה מפזרים מלמעלה מעט אבקת קפה.

טיפ: גובהה של העוגה הוא כמחצית מגובה התבנית. לחלופין אפשר להשתמש בתבנית קטנה יותר או ב-8-10 כלים אישיים.

לשבי וציונה **למירית, לאנה** **ולכל המשפחה** **לרגל בר המצווה של** **לוטן**

חתמנו חוזה עם תופס כלבים בשם איתי משה והוא יהיה זמין לכל קריאה לתפיסת כלבים של חברים המשוטטים בקיבוץ - באין מפריע.

לכלבן יש מכלאה לשמירת הכלבים עד לשחרורם ע"י בעל הכלב.

בכל מקרה של תפיסה, הכלב יועבר למכלאה לתקופה של עד 6 ימים. במידה ובעל הכלב ישחרר את כלבו הוא יחוייב ב-250 ש"ח + 35 ש"ח עברו כל יום אכסנה. במידה והכלב לא ישוחרר ע"י בעליו, יועבר הכלב לטיפול הוטרינר. כלבים אשר נזרקו בקיבוצים, יאספו ע"י הכלבן עמי שוסטר, כפי שהיה נהוג עד כה.

מס' הטלפון של איתי משה: 050-343111 או 050-446680

בברכה,

אבנר קלו
מנהל מח' תברואה במועצה

שיר שנכתב ע"י שלומית ליפשיץ לכבוד חתונת הזהב של בטי ויצחק

בטי ויצחק הם זוג מאושר,
יעידו על זה השכנים.
כל בוקר קמים לעוד יום מסודר
וכך זה קורה כבר שנים.

הם זוג מכובד וידוע בכפר,
חרוצים וצנועים כך אומרים,
זה כבר קורה חמישים שנים.
ביניים גידלו ילדים ונכדים.

פזמון....

לבטי ויצחק יש בית קטן,
אבל הוא מלא הפתעות
כמו נס חנוכה מסתיר בכתליו,
מיני ממתקים ועוגות.

יש לו מרפסת, עם מיטת נדנדה
והמון עציצים ירוקים,
ותמיד יש מקום לכולם בנוחות,
בנים, בח"לים, נכדים חברים.

פזמון....

מנסורה היתה חמה וקשה,
עבודה מהבוקר בלי סוף.
באקונמיה עוגות היא אפתה,
והוא ריכז ת'קניות.

מידי יום שישי, כשהגיע לכפר,
היה מתעצבן וצועק,
"זה לא יתכן חברים משמינים
ובכיס שלנו יש חור והוא ריק".

פזמון...

היא לא נבהלה מהאיש הנרגש:
"פשוט, חברים רעבים",
הסבירה לאט, בלי שום חשש:
"אז הם נכנסים ולוקחים".

זה לא אידיאלי ל"תחיל כך רומן,
אבל כך זה היה, אז, מזמן,
תפאורה של ירח, קוצים וקול תן,
וניצוץ כוכבים בגבעת 'תל-רומן'.

פזמון...

עברו השנים בטפטוף לא נמנע,
והם עברו תפקידים:
דייג, אקונום, מפעל, ארכיון,
פעוטון ומחסן בגדים.

כל בוקר השכימו בשש בדיוק
וחזרו בשלוש למנוחה,
ובחמש קמים, לשולחן מתיישבים
לטקס קפה ועוגת תפוחים.

פזמון...

יש לא מעט, שבכפר מתפלאים,
אצל חלק יש שמץ קינאה,
הם לא מבינים, איך הם עושים,
שביתם תמיד כה נפלא.

גם כשגרו באוהל, רק עם ארז
היו חברים מציצים,
זה קסם, אמרו והנידו ראשם,
שהבית תמיד כה מהודר ומרשים.

פזמון.....

פזמון:
אבל יש לנו כאן שאלה,
קצת עדינה ומאוד לא צנועה,
אהבתם, גידלתם, בניתם, משכתם,
ואיך זה, בשם אלוהים,
לא ראינו אתכם מתנשקים.

הבדחן והדגים/מתוך "משלי לה-פונטין"

בדחן אחד הוזמן לארוחה מפוארת בביתו של סוחר עשיר.
בצלחתו של הבדחן נחו להם כמה דגיונים קטנים, שבשרם מועט ועצמותיהם רבות. ואילו
בצלחות של מכובדי העיר, שישבו בקצה השני של השולחן, היו דגים גדולים ושמנים.
לפתע השתררה דממה. כל העיניים הופנו לבדחן: הוא ישב רציני ומרוכז, לחש משהו באזני
הדגים המבושלים, ואחר כך נראה מקשיב להם בתשומת לב.
"מה אתה עושה?" שאלו הסועדים מסביב.
"משוחח עם הדגים", השיב הבדחן ברצינות. "חבר שלי נעלם לפני שנה בים הסוער, כשיצא
למסע באונייתו. שאלתי אותם אם הם יודעים מה עלה בגורלו."
"נו? ומה הם ענו לך?" שאלו המכובדים.
"הם אמרו לי שהם צעירים מידי, כי נולדו כנראה אחרי אותה סערה. לכן הציעו לי לדבר
עם הדגים הגדולים, שבוודאי יודעים יותר. שמא אוכל לשוחח לרגע עם אחד מן הדגים
שלכם?"
מיד הוחלפה צלחתו של הבדחן, והוא קיבל דג גדול ושמן.

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you
too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/ בואו לבקר ב.....

"God to Ovadia Yossi: Don't make me come down there!!"
